

той ту е обикалял надлъж и нашир Балканския полуостров и всички български земи въ борба съ враговетъ на българския народъ, ту билъ затварянъ и измъчванъ въ тъмници, ту най-после заточенъ въ г. Бейрутъ (Азия), поради участието му въ Априлското въстание презъ 1876 год., отдето едва следъ освобождението на България билъ освободенъ, следъ което се завърналъ въ родния си градъ Севлиево, дето прекаралъ старинитъ си при своитъ близки роднини. Въпрѣки, обаче, всичкитъ му физически и душевни терзания и напредналата му възраст, той пакъ е намиралъ сили въ себе си и продължавалъ да проповѣдва въ църквитъ на Севлиево, като съ проповѣдитъ си е завладявалъ многобройнитъ си слушатели — богомолци.

На 1892 година, следъ една такава проповѣдь, той получилъ сърдеченъ ударъ и починалъ въ родния си градъ Севлиево, въ гробището на който градъ е и погребанъ.

Поклонъ предъ паметъта и заслугитъ на архимандритъ Пахомий!

За по-ясна представа за значението на архимандритъ Пахомий, за времето си, за да не се счита само като авантюристъ, какъвто нѣкои се опитватъ да го нарекатъ, отпечатаме едно писмо на Одринската българска митрополия до П. Кисимовъ, както и личното писмо на отецъ Пахомий до неговия приятелъ Иванъ Грудовъ, което е напечатано въ официалния сборникъ на М-вото на народното просвѣщение.

ОДРИНСКА БЪЛГАРСКА
МИТРОПОЛИЯ

20. V. 1897 г.

№ 973

гр. Одринъ

ПРЕПИСЬ

До Господина

П. Кисимовъ

Въ ст. София

Уважаемый Господине,

Въ отговоръ на писмото Ви, получено на 4 априлъ т. г., имамъ честь да ви дамъ следующитъ сведения, които събрани на разни мѣста, едва сега ми се представиха отъ М. Търново.

Унията се появила въ градеца Малко-Търново преди 36 години. Причината за това е била несъгласение между тогавашнитъ първенци, които всели разногласие между православнитъ и се почнало разцѣпление отъ православието и сж приемвали унията. *Пръвъ поборникъ срѣщу унията* се явилъ архимандритъ Пахомий, който е билъ изпратенъ отъ гръцката патриаршия, за да убеждава униятитъ за преминаването имъ пакъ въ православието. Преди отиванието на Пахомия въ М. Търново, всички жители изъ градътъ (съ изключение на малцина) станали унииати и взели подъ разположение сегаш-